

Publicerad 2007-08-07 11:17 av pladask

BAKHÅLL & GENSKJUT IV

*

om man backar tillräckligt långt ifrån
kan man se

HELHETEN,
ensamheten,
poeten bakom orden.

(men du fick mig att lova
att aldrig gå så långt,
att aldrig korsa stora vägen,
alltid stanna inom
mig själv)

*

det är inte alltid lätt
att se likheterna mellan
en perfekt himmel
blå
och ett folkkärt ogräs
som
jag själv

men skillnaden:

jag är låg
jag är förgrund
och jag är uppnåelig.

*

jag minns
ingenting mer
än människors skuggor;

hur de krympte ihop, lyste

upp mig

*

min barndom var maskrosgul

himlen fanns inte

endast gräsmattorna

men jag steg

upp

mot det blå

blev abstrakt

allt för dig

*

vi vaknade och somnade
om varandra, undvek
utan vidare visarnas verklighet

mellan minnesluckorna
drömde vi, vi drömde
om motorvägar om natten, baby
om stålglänsande tågrälsar och
stora internationella flygplatser

och om mörkgrå, babylen

asflat

färsk och mjuk, klibbandes

som nyspilld olja
mellan panikslagna
sjöfågelfjädrar

precis så under slitna gummidäck

vi hade bestämt oss;

vi skulle härifrån.

[PANIK! PANIK!]

kosta vad det kosta vill, vill
kosta dej lite till, vill
komma härifrån till varje pris
repris: kosta vad det kosta vill

[PANIK! PANIK!]

så kasta dina fnoskler på någon annan - kom!

vi klarar oss, vi klarar
allt är ändå inte mycket
mer än vad vi har idag

*

(varandra)

*

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren pladask med Poeter.se id #294 innehar upphovsrätten